

БАТКО ЗЛАТКО
МЕДЕНАТА ПИТА

chitanka.info

*Баба Меца е сърдита,
че синът ѝ, без да пита,
още рано във зори
хванал гъстите гори.*

*Тя кого ли не попита
меченцето къде скита.
Но напразно — не сполучи*

нийде нищо да научи.

*А пък Мечо за обед
искаше да хапне мед
и през стръмните баури
тръгнал бе медац да дири.*

*Сред гората на поляна
зрее ягодка засмяна.
Меченцето щом я зърна,
тъй към нея се обърна:*

*— Слушай, ягодке любима,
след студена тежка зима
имам аз едничка грижа:
малко мед да си поближа.*

*— Мед ли искаш, мече сиво?
Катеричката игрива
цял ден тича и играе,
сигурно пчелина знае.*

*Мечето се покатери,
къщичката то намери
и почука: чук, чук, чук!
— Моля, кой живее тук?*

*Катеричката отвори,
малък Мечо заговори:
— Я кажи ми, за обед
де ще найда малко мед?*

*— Аз не зная, мече малко,
питай бате си Шишарко.
Ето, той е там, насреца,
седнал и рендосва нещо!*

*Лакомото малко мече
към Шишарко се затече.
Отдалече със надежда
то започна да нарежда:*

*— Много ми се иска, батко,
да си хапна нещо сладко!
Знаеш ли в коя долина
ще намеря аз пчелина?*

*— Аз не зная, мече малко,
питай дядо си Гъбарко.
Той е близък мой съсед,
знае мястото със мед.*

*— Ей, Гъбарко, добър ден!
Моля те, кажи на мен,
где ще мога за обед
да си близна малко мед?*

*— Мед ли искаш, малко мече?
Та пчелина е далече.
Но решиш ли — ето на! —
ще ти дам аз тез крила.*

*Минеш ли оназ долина,
там наблизо е пчелина!
— Ох, Гъбарко, да си жив!
— Мечо, ти бъди щастлив!*

*Грабна мечето крилата
и се дигна над гората.
Радостта му е голяма —
по-щастлив от него няма.*

*Щом подхвъркна, всичко живо
го загледа завистливо:*

зайци, бръмбари и птички
ахнаха в почуда всички.

Даже мишката с мишлето
дълго гледа към небето,
па въздъхна и си рече:
— Виж какво щастливо мече!

Подир час в една долина
зърна мечето пчелина
и към кошерите с мед
бързо полетя напред.

Но го спря мишок напет,
яхнал на велосипед:
— Мечо, ти къде тъдява?
Сигур имаш кожа здрава...

Ала Мечо хич не чува.
Без дори да се сбогува,
той мишленцето отмина
и се втурна към пчелина.

Кошер един той отвори,
бръкна с лапички отгоре
и дограби цяла пита —
мед да ближе до насита.

Ала стражите във миг
вдигнаха се с боен вик:
— Вмъкнал се е тук крадец
зарад нашия медец!

И започна вик и вой:
— Бързо тръгвайте на бой!
Литнаха безброй пчели
със насочени стрели!

Меченцето хукна в миг
и нададе силен вик:
— Оле, мамичко, боли,
колко зли са тез пчели!

Малък Мечо взе да рита,
хвърли медената пита,
маха лапички и бяга,
ала нищо не помага.

От отровните стрелички
на задружните пчелички
лакомото малко мече
като буренце отече.

Чак когато в хрусталака
то се мушна и заплака,
цялата войска отмина
и прибра се във пчелина.

Покрай Мечо този час
мина доктор Га тогаз.
Прегледа го — що да види! —
Мечо целият нажилен.

Позасмя се доктор Га
и му рече на шега:
— Я кажси, какво си яло,
та си тъй надебеляло?

Чантата отвори бързо
с бинт и марля го превърза,
със лекарства го намаза
и накрая тъй му каза:

— Както храбрите войници

*и работните пчелици
пазят своята родина —
— кошерите на пчелина.*

*Който на меда посяга,
здрав не може да избяга.
Виждам, болката е тежка,
но това е твоя грешка.*

*Плесна доктор Га крилата,
към дома го той изпрати.
Мечо върна се във къщи,
без назад да се обръща.*

*И за своята вина
той написа — ето нà! —
тези думи със боички,
за да се четат от всички.*

*Думите на доктор Га
Мечо помни и сега
и не мисли той отново
мед да ближе наготово.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.